

دانشگاه صنعتی شریف دانشکدهی مهندسی هوافضا

> پروژه کارشناسی مهندسی کنترل

> > عنوان:

کنترل وضعیت سه درجه آزادی استند چهارپره به روش کنترلکننده مربعی خطی مبتنی بر بازی دیفرانسیلی

نگارش:

علی بنی اسد

استاد راهنما:

دكتر نوبهاري

شهرویر ۱۴۰۰



سپاس

از استاد بزرگوارم جناب آقای دکتر نوبهاری که با کمکها و راهنماییهای بیدریغشان، بنده را در انجام این پروژه یاری دادهاند، تشکر و قدردانی میکنم. در این پژوهش از یک روش مبتنی بر تئوری بازی استنفاده شده است. در این روش سیستم و اغتشاش دو بازیکن اصلی در نظر گرفته شده است. هر یک از دو بازیکن سعی میکنند امتیاز خود را با کمترین هزینه افزایش دهند که در اینجا، وضعیت استند امتیاز بازیکنها در نظر گرفته شده است. در این روش انتخاب حرکت با استفاده از تعال نش که هدف آن کم کردن تابع هزینه با فرض بدترین حرکت دیگر بازیکن است، انجام می شود. این روش نسبت به اغتشاش خارجی و نویز سنسور مقاوم است. همچنین نسبت به عدم قطعیت مدلسازی نیز از مقاومت مناسبی برخوردار است. از روش ارائه شده برای کنترل یک استند سه درجه آزادی چهار پره که به نوعی یک آونگ معکوس نیز هست، استفاده شده است. عملکرد این روش با اجرای شبیه سازی های مختلف مورد ارزیابی قرار خواهد گرفت. همچنین، عملکرد آن در حضور نویز و اغتشاش و عدم قطعیت مدل از طریق شبیه سازی ارزیابی خواهد شده.

كليدواژهها: چهارپره، بازی ديفرانسيلی، تئوری بازی، تعادل نش، استند سه درجه آزادی، شبيهسازی، تابع هزينه

¹Game Theory

²Nash Equilibrium

فهرست مطالب

١	مقدمه	۲
	۱-۱ تاریخچه	۲
	۲-۱ تعریف مسئله	٣
	۱-۲-۱ ساختار بالگرد	*
	۱-۲-۲ ساختار چهارپره	۵
	۱-۳ تئوری بازی	۶
	۱-۳-۱ تاریخچه تئوری بازی	٧
	۲-۳-۱ تعادل نش	٧
۲	بازی دیفرانسیلی	٨
	۱-۲ بازی حلقهباز	٩
	۲-۲ بازی همراه با بازخورد ۲-۲ بازی همراه با بازخورد	11
٣	مدلسازی چهارپره	١٣
	۱-۳ فرضیات مدلسازی	14
	۳-۲ معادله گشتاور	۱۵
	۳-۳ گشتاورهای ناشی از آیرودینامیک پرهها	18

فهرست مطالب

17	۴ گشتاور ناشی از نیروی تکیهگاه ۲۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰	'- ٣
19	۵ استخراج معادله نهایی دینامیک دورانی ۲۰۰۰، ۲۰۰۰، معادله نهایی دینامیک) - ٣
۲۱	۶ استخراج فرم فضای حالت	·-\\
74	۷ خطیسازی	-٣
74	۳-۷-۳ خطیسازی به فرم چند ورودی چند خروجی ۲-۷-۰۰ خطیسازی به فرم	
48	۳-۷-۳ خطیسازی به فرم یک ورودی یک خروجی ۲-۷-۰۰ خطیسازی به فرم یک	
٣٠	۸ نتیجهگیری ۸ نتیجهگیری ۸ نتیجه کلیری ۲ نتیج کلیری ۲ نتیجه کلیری ۸ نتیجه کلیری ۲ نتیج	۳-,

فهرست شكلها

۴					•		•					[١]	اه	یگ	يث	زما	ه آ	پره	چهار	ی	زاد	به آ	در۔	سه	د ،	ستن	.1	1-1
۵		•			•																	[۲	ر ['	نوك	شي	رد	الگر	ب	۲-۱
۶		•	•		•			•		•					•		٣	ِه [زپر	چهار	ی	ەھا) پر	نشر	ڥرڂ	ن ج	جهت	-	۳- ۱
14																			. [۴]،	ر ب	حها	ند -	ست	ت ا	نىك	ئىمان	<u>.</u>	1-1

فهرست جدولها

فصل ۱

مقدمه

چهارپره یا کوادکوپترا یکی از انواع وسایل پهپادا است. چهارپرهها نوعی هواگرد بالگردان هستند و در دستهی چندپروانهها جای دارند و به دلیل کمک گرفتن از چهار پروانه برای نیروی پیشرانش، به عنوان کواد (چهار) کوپتر نامیده میشوند. چهارپرهها به دلیل داشتن قدرت مانور فوقالعاده و پروازهایی با تعادل بالا از کاربردهای بسیار گستردهای برخوردارند. در سالهای اخیر توجه شرکتها، دانشگاهها و مراکز تحقیقاتی بیش از پیش به این نوع از پهپادها جلب شدهاست و لذا روزانه پیشرفت چشمگیری در امکانات و پرواز این نوع از پرندهها مشاهده میکنیم. چهارپرهها در زمینههای تحقیقاتی، نظامی، تصویر برداری، تفریحی و سمپاشی از کاربرد بالا و روزافزونی برخوردارند و مدلهای دارای سرنشین آن نیز تولید شدهاست.

۱-۱ تاریخچه

مدل اولیه آزمایشی یک چندموتوره در سال ۱۹۰۷ توسط دو برادر فرانسوی بنام Jacques and Louis در پروژهای بنام Quadcopter ساخته و تست شد، هرچند آنها نتوانستند پرنده خود را در آسمان نگه دارند ولی موفق به پرواز ثابت شدند. بعد از آن ساخت بالگرد چهار پروانهای به سال ۱۹۲۰ میلادی برمیگرد. در آن سال یک مهندس فرانسوی بنام etienne oehmichen اولین بالگرد چهارپره را اختراع کرد و مسافت یک کیلومتر را در مدت هفت

¹Quadcopter

۲ پرندهی هدایت پذیر از دور

دقیقه و چهل ثانیه پرواز کرد.

در سال ۱۹۲۲ در آمریکا Dr George de Btheza موفق به ساخت و تست تعدادی چهارپره برای ارتش شد که قابلیت کنترل و حرکت در سه بعد را داشت، ولی پرواز با آن بسیار سخت بود.

در سالهای اخیر توجه مراکز دانشگاهی به طراحی و ساخت پهپادهای چهارپره جلب شدهاست و مدلهای مختلفی در دانشگاه استنفورد و کورنل ساخته شده است و به تدریج رواج یافتهاست [۶].

از حدود سال ۰۶ و ۲۰ کواد کوپترها شروع به رشد صنعتی به صورت وسایل پرنده بدون سرنشین نمودند.

۲-۱ تعریف مسئله

مسئله ای که در این پروژه بررسی می شود، کنترل وضعیت سه درجه آزادی استند آزمایشگاهی چهار پره با استفاده از روش کنترل خطی مربعی مبتنی بر بازی دیفرانسیلی است. این استند آزمایشگاهی شامل یک چهار پره است که از مرکز توسط یک اتصال به یک پایه وصل شده است. در این صورت، تنها وضعیت (زوایای رول به یول بروی و یاو به و فاقد حرکت انتقالی است. همچنین می توان با مقید کردن چرخش حول هر محور ، حرکات رول ، پیچ و یاو پرنده را به صورت مجزا و یا با یکدیگر بررسی کرد. استند آزمایشگاهی سه درجه آزادی چهار پره در شکل 1-1 نشان داده شده است.

 $^{^4}$ Roll

⁵Pitch

⁶Yaw



شکل ۱-۱: استند سه درجه آزادی چهارپره آزمایشگاه [۱]

با توجه به شکل مرکز جرم این استند بالاتر از مفصل قرار دارد که میتوان آن را به صورت آونگ معکوس در نظر گرفت. بنابراین سیستم بدون حضور کنترل کننده ناپایدار است. این سیستم دارای چهار ورودی مستقل (سرعت چرخش پرهها) و سه خروجی زاویه ای اویلر (ψ, θ, ϕ) است. در مدل سازی این استند عدم قطعیت وجود دارد، اما با توجه به کنترل کننده مورد استفاده میتوان این عدم قطعیت را به صورت اغتشاش در نظر گرفت و سیستم را به خوبی کنترل کرد. در پایان این کنترل کننده با کنترل کننده تناسبی-انتگرالی-مشتقی و کنترل کننده رگلاتور مربعی خطی^ مقایسه خواهد شد.

۱-۲-۱ ساختار بالگرد

چهارپرهها همانند انواع دیگر وسایل پرنده از ایجاد اختلاف فشار در اتمسفر پیرامون خود برای بلند شدن و حرکت در هوا استفاده میکنند. همانطور که بالگردها به کمک پره اصلی این اختلاف فشار را ایجاد میکنند و نیروی برآی^۹ خود را تأمین میکنند. به دلیل وجود نیروی عمل و عکسالعمل در بالگردها، پس از اینکه پره اصلی شروع به چرخش میکند با برخورد مولکولهای هوا به این پره و وجود عکسالعمل، یک نیرویی با جهت مخالف جهت چرخش پره به پره و در ادامه به شفت متصل به پره اعمال می شود (نیروی گشتاور) و این

⁷PID (Proportional–Integral–Derivative)

⁸LQR (Linear Quadratic Regulator)

⁹Thrust

نیرو باعث چرخش بالگرد به دور خود می شود. حال برای حل این مشکل از پره دم بالگرد استفاده می شود تا نیرویی را تولید کند که مانع چرخش بالگرد به دور خود شود. حال اگر بالگرد به جای داشتن یک پره اصلی از دو پره اصلی که خلاف جهت یکدیگر بچرخند استفاده می نمود، به دلیل خنثی شدن دو نیروی گشتاور توسط یکدیگر، دیگر بالگرد به دور خود نمی چرخید. مانند بالگردهای شینوک $^{\circ}$ که نمایی از آن در شکل $^{\circ}$ آورده شده است. حال با توجه به توضیحات داده شده راحت رمی توان به ساختار چهار پره ها اشاره نمود.

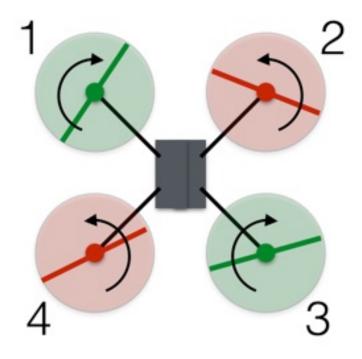


شكل ١-٢: بالگرد شينوك [٢]

۱-۲-۲ ساختار چهارپره

چهارپرهها با بهرهگیری از چهار موتور و پره مجزا و چرخش دو به دو معکوس این موتورها نیروی گشتاورهای ایجاد شده را خنثی میکنند و همچنین اختلاف فشار لازم جهت ایجاد نیروی برآ را تأمین میکنند.

¹⁰Boeing CH-47 Chinook



شکل ۱-۳: جهت چرخش پرههای چهارپره [۳]

نحوه ایجاد فرامین کنترلی در چهارپرهها به این صورت است که برای تغییر ارتفاع از کم یا زیاد کردن سرعت چرخش همه موتورها استفاده میشود و باعث کمتر یا زیاد تر شدن نیروی برآ میشود. برای چرخش چهارپره به دور خود و به صورت درجا، دو پره هم جهت با سرعت کمتر و دو پره هم جهت دیگر با سرعت بیشتر می چرخند و نیروی گشتاور به یک سمت ایجاد میشود و نیروی برآ همانند قبل است (زیرا دو پره با سرعت کمتر و دو پره دیگر به همان نسبت با سرعت بیشتر می چرخند) لذا چهارپره در ارتفاع ثابت به دور خود می چرخد. برای حرکت چهارپرهها در جهتهای مختلف (عقب، جلو، چپ و راست) توسط کم و زیاد کردن سرعت موتورها چهارپره را از حالت افقی خارج کرده و باعث حرکت آن می شوند.

۱-۳ تئوری بازی

تئوری بازی با استفاده از مدلهای ریاضی به تحلیل روشهای همکاری یا رقابت موجودات منطقی و هوشمند میپردازد. تئوری بازی، شاخهای از ریاضیات کاربردی است که در علوم اجتماعی و به ویژه در اقتصاد،

زیست شناسی، مهندسی، علوم سیاسی، روابط بین الملل، علوم رایانه، بازاریابی و فلسفه مورد استفاده قرار می گیرد. تئوری بازی در تلاش است تا به وسیلهی ریاضیات، رفتار را در شرایط راهبردی یا در یک بازی که در آنها موفقیت فرد در انتخاب کردن، وابسته به انتخاب دیگران می باشد، برآورد کند.

۱-۳-۱ تاریخچه تئوری بازی

در سال ۱۹۹۴ جان فوربز نش به همراه جان هارسانی و راینهارد سیلتن به خاطر مطالعات خلاقانه خود در زمینهٔ نظریهٔ بازی، برنده ی جایزه نوبل اقتصاد شدند. در سالهای پس از آن نیز بسیاری از برندگان جایزه ی نوبل اقتصاد از میان متخصصین تئوری بازی انتخاب شدند. آخرین آنها، ژان تیرول فرانسوی است که در سال ۱۴ ۲۰ این جایزه را کسب کرد [۷].

۱ – ۳ تعادل نش

پژوهشها در این زمینه اغلب بر مجموعهای از راهبردهای شناخته شده به عنوان تعادل در بازیها استوار است. این راهبردها اصولاً از قواعد عقلانی به نتیجه میرسند. مشهورترین تعادلها، تعادل نش است. در تئوری بازی، تعادل نش (به نام جان فوربز نش، که آن را پیشنهاد کرد) راه حلی از تئوری بازی است که شامل دو یا چند بازیکن است، که در آن فرض بر آگاهی هر بازیکن به راهبرد تعادل دیگر بازیکنان است. بر اساس نظریهٔ تعادل نش، اگر فرض کنیم در هر بازی با استراتژی مختلط، بازیکنان به طریق منطقی و معقول راهبردهای خود را انتخاب کنند و به دنبال حد اکثر سود در بازی هستند، دست کم یک راهبرد برای به دست آوردن بهترین نتیجه برای هر بازیکن قابل انتخاب است و چنانچه بازیکن راهکار دیگری به غیر از آن را انتخاب کند، نتیجهٔ بهتری به دست نخواهد آورد.

فصل ۲

بازى ديفرانسيلي

در این قسمت به خلاصهای از بازی دیفرانسیلی پرداخته شده است. تمامی توضیحات و روابط از منبع [۸] آورده شده است. در این فصل حالت حلقهباز و حالت همراه با بازخورد بررسی می شود. این پروژه حالت دو بازیکن را بررسی می کند. در این مسئله فرض شده که تابع هزینه برای هر بازیکن به فرم مربعی است. هدف اصلی پروژه کم کردن تابع هزینه برای بازیکنان است. تابع هزینه به فرم رابطه Y-Y نوشته می شود.

$$(1-7)$$

$$J_i(u_1, u_2) = \int_0^T \left(\boldsymbol{x}^T(t) \boldsymbol{Q}_i \boldsymbol{x}(t) + \boldsymbol{u_i}^T(t) \boldsymbol{Q}_{ii} \boldsymbol{u_i}(t) + \boldsymbol{u_j}^T(t) \boldsymbol{Q}_{ij} \boldsymbol{u_j}(t) \right) dt + \boldsymbol{x}^T(T) \boldsymbol{H}_i \boldsymbol{x}(T)$$

 $(\mathbf{R}_{ii}>0)$ در اینجا ماترسهای \mathbf{R}_{ii} ، \mathbf{Q}_{i} و \mathbf{H} متقارن فرض شدهاند و ماتریس \mathbf{R}_{ii} به صورت مثبت معین \mathbf{H}_{ii} ، \mathbf{Q}_{i} و ماترسهای فرض شدهاست. دینامیک سیستم تحت تاثیر هر دو بازیکن قرار میگیرد. در اینحا دینامی سیستم به فرم رابطه \mathbf{Y} در نظر گرفته شده است.

$$\dot{x}(t) = Ax(t) + B_1u_1(t) + B_2u_2(t), \quad x(0) = x_0$$
 (Y-Y)

در رابطه 1-7 برابر با تلاش کنترلی بهینه بازیکن اول است. در اینحا ممکن است تلاش کنترلی بازیکن اول موجب دور شدن بازیکن دوم از هدف شود و یا برعکس. این پروژه حالت همکاری دو بازیکن را بررسی نمیکند و دو بازیکن در تلاش برای کم کردن تابع هزینه خود و زیاد کردن تابع هزینه بازیکن مقابل هستند.

¹Opne Loop

²Feedback

۱-۲ بازی حلقهباز

در این حالت فرض شده است که تمامی بازیکنان در زمان $t \in [0,T]$ فقط اطلاعات شرایط اولیه و مدل سیستم را دارند. این فرض به این صورت تفسیر می شود که دو بازیکن همزمان حرکت خود را در انتخاب می کنند. در این حالت امکان بستن قرارداد بین دو بازیکن وجود ندارد. تعادل نش در ادامه تعریف شده است.

قضیه 1-1 به مجموعه ای از حرکات قابل قبول (u_1^*,u_2^*) یک تعادل نش برای بازی میگویند اگر تمامی حرکات قابل قبول (u_1,u_2) از نامساوی (u_1,u_2) پیروی کنند.

$$J_1({u_1}^*, {u_2}^*) \leqslant J_1({u_1}, {u_2}^*) \text{ and } J_1({u_1}^*, {u_2}^*) \leqslant J_1({u_1}^*, {u_2})$$
 (Y-Y)

در اینجا قابل قبول بودن به معنی است که $u_i(.)$ به یک مجموعه محدود حرکات تعلق دارد، این مجموعه حرکات که بستگی به اطلاعات بازیکنان از بازی دارد، مجموعه ای از استراتژیهایی است که بازیکنان دوست دارند برای کنترل سیستم انجام دهند و سیستم $\Upsilon-\Upsilon$ باید یک جواب منحصر به فرد داشته باشد.

تعادل نش به گونهای تعریف می شود که هیچ یک از بازیکنان انگیزه ی یک طرفه برای انحراف از بازی ندارند. قابل ذکر است که نمی توان انتظار داشت که یک تعادل نش منحصر به فرد وجود داشته باشد. به هر ندارند. قابل ذکر است که نمی توان انتظار داشت که یک تعادل نش منحصر به فرد وجود داشته باشد. به هر حال به راحتی می توان تایید کرد که حرکات (u_1^*,u_2^*) یک تعادل نش برای بازی با تابع هزینه کرد که حرکات $\alpha_i J_i,\ i=1,2,\ \alpha_i>0$ نیز برقرار باشد برای تابع هزینه قسمت قبل برقرار باشد برای تابع هزینه و می تعادل نش برای تابع هزینه قسمت قبل برقرار باشد برای تابع هزینه و نیز برقرار است.

برای سادگی از نمادسازی $m{S_i} := m{B_i}m{R_{ii}}^{-1}m{B_i}^T$ استفاده شدهاست. در اینجا فرض شده است که زمان T محدود است.

قضیه X-Y ماتریس M را در نظر بگیرید:

$$egin{aligned} m{M} := egin{bmatrix} m{A} & -m{S_1} & -m{S_2} \ -m{Q_1} & -m{A}^T & 0 \ -m{Q_2} & 0 & -m{A}^T \end{bmatrix} \end{aligned}$$

فرض شده است که دو معادله دیفرانسیلی ریکاتی $(\Delta - Y)$ ، $(\Delta - Y)$ در بازه [0, T] جواب متقارن دارند.

$$\dot{\boldsymbol{K}}_{i}(t) = -\boldsymbol{A}^{T}\boldsymbol{K}_{i}(t) - \boldsymbol{K}_{i}(t)\boldsymbol{A} + \boldsymbol{K}_{i}(t)\boldsymbol{S}_{i}\boldsymbol{K}_{i}(t) - \boldsymbol{Q}_{i}, \quad \boldsymbol{K}_{i}(T) = \boldsymbol{H}, \quad i = i, 2 \text{ (a-Y)}$$

پس بازی دیفرانسیل خطی درجه دوم دو نفره دارای تعادل نش حلقهباز در هر شرایط اولیه X_0 دارد اگر ماتریس

$$m{H}(T) := egin{bmatrix} m{I} & 0 & 0 \end{bmatrix} e^{-m{M}T} egin{bmatrix} m{I} \ m{Q_{1T}} \ m{Q_{2T}} \end{bmatrix}$$
 (9-Y)

قابلیت معکوس شدن را داشته باشد.

در معادلات بالا تلاش کنترلی برای هر بازیکن به فرم رابطه ۲-۷ تعریف شده است.

$$\boldsymbol{u_1}(t) = -\boldsymbol{R_{ii}} \boldsymbol{B_i}^T \boldsymbol{x}(t)$$
 (Y-Y)

در آخر با استفاده از قضیه ۲-۲ با حل دو معادله کوپل ریکاتی دیفرانسیلی میتوان به جواب رسید.

$$\dot{K}_1 = -A^T K_1 - K_1 A - Q_1 + K_1 S_1 K_1 + K_1 S_2 K_2; \quad K_1(T) = H_1$$
 (A-Y)

$$\dot{K}_2 = -A^T K_2 - K_2 A - Q_2 + K_2 S_2 K_2 + K_2 S_1 K_1; \quad K_2(T) = H_2$$
 (9-7)

 $^{^3}$ the two player linear quadratic differential game

۲-۲ بازی همراه با بازخورد

تفاوت بازی همراه با بازخورد با بازی حلقهباز در این است که بازیکنان در هر لحظه از بازی بازخورد می گیرند و متناسب با بازخورد رفتار میکنند. این بازخورد ممکن است باعث شود یک بازیکن انگیزه پیدا کند که از بازی انحراف پیدا کند در حالی که این اتفاق در بازی حلقهباز رخ نمی دهد. این اتفاق منجر به یک راه حل تعادلی دیگر می شود. از طرف دیگر راه حل تعادلی نباید در طول بازی خودش را با بازکنان سازگار کند.

با توجه به اینکه سیستم خطی است، میتوان استدلال کرد که حرکات تعادل به صورت تابعی خطی از وضعیت سیستم است. این بدین مفهوم است که تعادل نش باید در فضای ذکر شده باشد. فضای راهبردی به فرم رابطه ۲-۱۰

$$\Gamma_{i}^{lfb} := \{ u_{i}(0,T) | u_{i}(t) = F_{i}(t)x(t), i = 1, 2 \}$$
 (10-7)

تعریف میشود. در رابطه $F_i(.)$ ۱۰-۲ قسمتی از یک تابع است. حرکات تعادل نش $F_i(.)$ در فضای استراتژی $\Gamma_1^{lfb} imes \Gamma_2^{lfb}$ است.

قضیه $m{u}_i^*(t) = m{F_i}^*(t) m{x}(t)$ کنترلی کنترلی تشکیل شدهاست از بازخورد خطی تعادل نش اگر

$$J_1({m u_1}^*,{m u_2}^*)\leqslant J_1({m u_1},{m u_2}^*) \text{ and } J_1({m u_1}^*,{m u_2}^*)\leqslant J_1({m u_1}^*,{m u_2})$$

برای هر $\Gamma_i^{lfb} \in u_i \in \Gamma_i^{lfb}$ برای هر

قضیهی ۲-۲ بازی دیفرانسیلی خطی درجه دوم دو نفره برای هر شرایط اولیه، تعادل نش خطی بازخورد دارد اگر و فقط اگر مجموعه معادلات کوپل ریکاتی

⁴The Feeback Game

$$\begin{split} \dot{\boldsymbol{K}}_{1}(t) &= -(\boldsymbol{A} - \boldsymbol{S_{2}}\boldsymbol{K_{2}}(t))^{T}\boldsymbol{K_{1}}(t) - \boldsymbol{K_{1}}(t)(\boldsymbol{A} - \boldsymbol{S_{2}}\boldsymbol{K_{2}}(t)) + \boldsymbol{K_{1}}(t)\boldsymbol{S_{1}}\boldsymbol{K_{1}}(t) - \boldsymbol{Q_{1}} \\ \boldsymbol{K_{1}}(T) &= \boldsymbol{H_{1}} \end{split}$$

$$\dot{K}_{2}(t) = -(A - S_{1}K_{1}(t))^{T}K_{2}(t) - K_{2}(t)(A - S_{1}K_{1}(t)) + K_{2}(t)S_{2}K_{2}(t) - Q_{2}$$

$$K_{2}(T) = H_{2}$$
(17-7)

در بازه زمانی $S_{12}=S_{21}=0$ جواب متقارن داشته باشند (برای سادگی $S_{12}=S_{21}=0$ فرض شده است). در این حالت دارای تعادل منحصر به فرد است. حرکتهای تعادل به فرم رابطه Y است.

$$\boldsymbol{u_i}^*(t) = -\boldsymbol{R_{ii}} \boldsymbol{B_i}^T \boldsymbol{K_i}(T) \boldsymbol{x}(T), \ i = 1, 2$$
 (15-7)

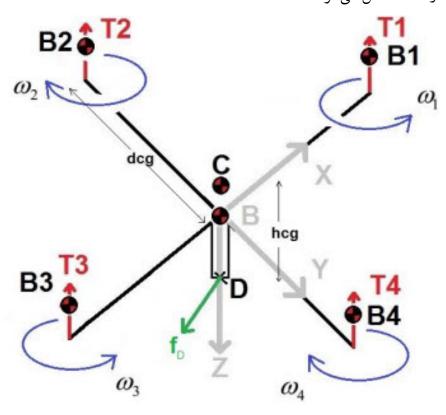
فصل ۳

مدلسازی چهارپره

در این فصل به مدلسازی استند آزمایشگاهی چهارپره پرداختهشدهاست. به این منظور، ابتدا فرضیات مربوط به مدلسازی چهارپره بیان میشود. سپسبه معادلات حاکم بر حرکات دورانی چهارپره و در ادامه به استخراج گشتاورهای خارجی اعمالی به استند شامل گشتاورهای آیرودینامیک ناشی از پره، گشتاور نیروی تکیه گاه و گشاتاورهای ناشای از اصطکاک بیرینگها پرداخته میشود. در گام بعد،معادله نهایی دینامیک دورانی استند استخراج میشود. سپس، فرم فضای حالت استند آزمایشگاهی استخراج میشود. لازم به توضیح است که فرم نهایی فضای حالت استند بدون درنظرگرفتن اصطکاک بیریناگ ها از منبع [۴] آوردهشدهاست که در آن منبع ، مدل استخراج شده با اعمال ورودی های و شرایط اولیه مختلاف اعتبارسنجی شدهاست.

۱-۳ فرضیات مدلسازی

شماتیک استند چهارپره در شکل Y-Y نشان داده شده است. به منظور استخراج معادلات حاکم بر سیستم، فرض می شود که چهارپره صلب و متقارن است. همچنین ماتریس گشتاور اینرسی چهارپره به صورت قطری در نظر گرفته می شود. مرکز ثقل سازه چهارپره روی نقطه B و مرکز ثقل هر یک از پرهها به همراه قسمت دوار موتور روی نقاط B_1 تا B_2 است. مبدأ دستگاه مختصات بدنی روی محل تقاطع بازوهای چهارپره یعنی نقطه B در نظر گرفته شده است. از آنجایی که مرکز ثقل پرهها بالاتر از مرکز ثقل سازه چهارپره است، مرکز ثقل کلی چهارپره جایی بین مرکز ثقل موتورها و سازه، یعنی نقطه D می گیرد. همچنین قابل ذکر است که نقطه D محل اتصال کلی استند چهارپره است. جهت مثبت محور D و D دستگاه مختصات بدنی به ترتیب در راستای بازوی مربوط به موتور D و D فرض می شود. همچنین جهت مثبت محور D با توجه به قانون دست راست حاصل می شود.



شکل ۳-۱: شماتیک استند چهارپره[۴]

۳-۲ معادله گشتاور

به منظور استخراج معادلات حاکم بر حرکت دورانی چهارپره، از قوانین نیوتن اویلر استفاده میشود. معادله دیفرانسیلی اویلر برای یک پرنده حول مرکز ثقل آن در دستگاه مختصات بدنی به صورت زیر بیان میشود[۹]:

$$\left[\dot{\omega}^{BI}\right]^{B} = \left(\left[J\right]^{B}\right)^{-1} \left(-\left[\Omega^{BI}\right]^{B} \times \left(\left[J\right]^{B}\left[\omega^{BI}\right]^{B} + \left[I_{R}\right]^{B}\right) + \left[m_{b}\right]^{B}\right) \tag{1-7}$$

در رابطه -1 ، عبارت $\begin{bmatrix} \dot{\omega}^{BI} \end{bmatrix}^B$ بیانگر بردار مشتق نرخهای زاویهای چهارپره در دستگاه مختصات بدنی است. همچنین ماتریس $\begin{bmatrix} J \end{bmatrix}^B$ نشاندهنده گشتاورهای اینرسی چهارپره حول مرکز ثقل آن در دستگاه مختصات بدنی است که به دلیل تقارن چهارپره به صورت زیر درنظر گرفته میشود:

$$[J]^B = \begin{bmatrix} J_{11} & 0 & 0 \\ 0 & J_{22} & 0 \\ 0 & 0 & J_{33} \end{bmatrix}$$
 (Y-Y)

در رابطه Υ - Υ ، پارامترهای J_{22} ، J_{22} ، J_{22} ، پارامترهای اینرسی چهارپره حول محورهای I_{11} در رابطه I_{11} در رابطه I_{11} در رابطه I_{11} در رابطه I_{11} در رابطه تکانه در مجموع تکانه زاویه کلی پرهها در دستگاه مختصات بدنی است. ازآنجا که، تکانه زاویه یوها در راستای محور I_{11} به صورت زیر حاصل می شود:

$$\begin{bmatrix} I_R \end{bmatrix}^B \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ l_R \end{bmatrix} \tag{\Upsilon-\Upsilon}$$

در رابطه ی T-T دستگاه مختصات بدنی است که برهها در راستای محور Z^B دستگاه مختصات بدنی است که به صورت زیر حاصل می شود:

$$l_R = J_R \omega_d \tag{(Y-Y)}$$

در رابطه ی V_{-} ، پارامتر J_R بیانگر ممان اینرسی هر یک از پرهها است. همچنین ω_d نشان دهنده تفاضل نسبی سرعتهای زاویهای پرهها است که با توجه به شکل V_{-} به صورت زیر تعریف می شود:

$$\omega_d = -\omega_1 + \omega_2 - \omega_3 + \omega_4 \tag{2-7}$$

همچنین $\left[M_{B}\right]^{B}$ در رابطه -1 برآیند گشتاورهای خارجی اعمالی به چهارپره، شامل گشتاورهای ناشی از آیرودینامیک پرهها و گشتاورهای ناشی از نیروی تکیهگاه است که در به آن پرداخته می شود.

۳-۳ گشتاورهای ناشی از آیرودینامیک پرهها

آیرودینامیک پرهها باعث ایجاد نیروی تراست و درنتیجه گشتاورهای رول و پیچ ناشی از اختلاف نیروی تراست می شود. با استفاده از تفاضل نیروی تراست پرهها دو گشتاور رول و پیچ ایجاد می شود. با توجه به تئوری مومنتوم، نیروی تراست هر پره (T_i) از رابطه زیرحاصل می شود $[\, \circ\,]$:

$$T_i = b\omega_i^2 \tag{\mathcal{F}-$^\mathbb{T}$}$$

در رابطه F-7 و ω_i به ترتیب بیانگر فاکتور نیروی تراست و سرعت زاویهای هر پره است؛ بنابراین مطابق شکل V-7 گشتاور رول حول محور V دستگاه مختصات بدنی از رابطه زیر حاصل می شود.

$$m_X^B = d_{cg}(T_2 - T_4) = d_{cg}b(\omega_2^2 - \omega_4^2)$$
 (Y-Y)

در رابطه Y-Y عبارت d_{cg} بیانگر فاصله مرکز هر پره از مرکز جرم چهارپره در راستای محور X^B دستگاه مختصات بدنی است. همچنین گشتاور پیچ حول محور Y^B دستگاه مختصات بدنی با توجه به شکل Y^B ز رابطه زیر حاصل می شود:

$$m_Y^B = d_{cg}(T_1 - T_3) = d_{cg}b(\omega_1^2 - \omega_3^2)$$
 (A-Y)

گشتاور یاو آیرودینامیکی از اختالف گشتاور ناشی از پسای پرهها ایجاد می شود؛ لذا جهت این گشتاور همواره در جهت مخالف چرخش پرهها است؛ بنابراین گشتاور یاو حول محور Z^B دستگاه مختصات بدنی با توجه به شکل Y-Y رابطه زیر حاصل می شود:

$$m_Z^B = d(\omega_1^2 - \omega_2^2 + \omega_3^2 - \omega_4^2)$$
 (9-7)

رابطه - ۹ عبارت d بیانگر فاکتور گشتاور پسای پرهها است. در نتیجه با توجه به معادلات - ۷-۲، - ۷ و ۹-۳ بردار گشتاورهای خارجی ناشی از آیرودینامیک پرهها در دستگاه مختصات بدنی به صورت زیر حاصل می شود:

$$[m_A]^B = \begin{bmatrix} m_X^B \\ m_Y^B \\ m_Z^B \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} d_{cg}b(\omega_2^2 - \omega_4^2) \\ d_{cg}b(\omega_1^2 - \omega_3^2) \\ d(\omega_1^2 - \omega_2^2 + \omega_3^2 - \omega_4^2) \end{bmatrix}$$
 (10-7)

۳-۴ گشتاور ناشی از نیروی تکیهگاه

همانطور که در شکل T-Y مشاهده می شود، نیروی f_d که در نقطه ی D از طرق اتصال کلی به چهارپره وارد می شود، باعث ایجاد گشتاوری حول مرکز ثقل چهارپره می شود. به منظور مدل سازی گشتاور ناشی از این نیرو حول نقطه D ، لازم است ابتدا نیروی f_d استخراج شود. از انجایی که نقطه ی D منطبق بر مرکز ثقل چهارپره نیست؛ لذا معادله حرکت انتقالی برای نقطه اتصال D با استفاده از معادله انتقال یافته نیوتن (معادله گروبین) به صورت معادله زیر حاصل می شود D :

$$m_{tot} \left[D^I v_D^I \right]^B = \left[\Sigma f \right]^B - m_{tot} \left\{ \left[\Omega^{BI} \right]^B \left[\Omega^{BI} \right]^B \left[s_{cd} \right]^B + \left[D^I \Omega^{BI} \right]^B \left[s_{cd} \right]^B \right\} \quad \text{(11-7)}$$

در رابطه T-۱۱ مجموع جرم چهارپره و $D^Iv_D^I$ مشتق دورانی سرعت نقطه D نسبت به قاب اینرسی در دستگاه مختصات بدنی است. همچنین $[\Sigma f]^B$ بیان کننده برآیند نیروهای وارده بر نقطه ی D و اینرسی در دستگاه مختصات بدنی است. همچنین $[\Sigma f]^B$ ماتریس پادمتقارن بردار سرعت زاویهای چهارپره نسبت به قاب اینرسی در دستگاه مختصات بدنی است. همچنین $[D^I\Omega^{BI}]^B$ نشان دهنده مشتق دورانی سرعت زاویهای چهارپره نسبت به قاب اینرسی و $[S_{cd}]^B$ بردار واصل از نقطه $[S_{cd}]^B$ به نقطه $[S_{cd}]^B$ با انتقال قاب بدنی به قاب اینرسی، معادله $[S_{cd}]^B$ نر حاصل می شود:

$$m_{tot} \left[D^{B} v_{D}^{I} \right]^{B} + m_{tot} \left[\Omega^{BI} \right]^{B} \left[v_{D}^{I} \right]^{B} = \left[\Sigma f \right]^{B} - m_{tot} \left\{ 2 \left[\Omega^{BI} \right]^{B} \left[\Omega^{BI} \right]^{B} \left[s_{cd} \right]^{B} + \left[D^{I} \Omega^{BI} \right]^{B} \left[s_{cd} \right]^{B} \right\}$$

$$(17-7)$$

همچنین به دلیل اینکه سرعت محل اتصال چهارپره(نقطه D) صفر است؛ دو عبارت سمت چپ معادله - - ۱۲-- هر دو صفر هستند. در نتیجه معادله به صورت زیر ساده می شود.

$$\left[\Sigma f\right]^{B} - m_{tot} \left\{ 2 \left[\Omega^{BI}\right]^{B} \left[\Omega^{BI}\right]^{B} \left[s_{cd}\right]^{B} + \left[\frac{d\Omega^{BI}}{dt}\right]^{B} \left[s_{cd}\right]^{B} \right\}$$
 (17-7)

عبارت $[\Sigma f]^B$ بیانگر مجموع نیروهای وارد بر چهارپره است که به صورت معادله زیر بیان می شود:

$$[\Sigma f]^B = [f_D]^B + [f_T]^B + [f_G]^B$$
 (14-7)

در رابطه T-T، بردار $[f_D]^B$ مقدار نیروی اعمال شده توسط اتصال کلی در نقطه ی D است. همچنین بردار ابطه $[f_T]^B$ بیانگر مدموع نیروی تراست پرهها در دستگاه مختصات بدنی است که از رابطه زیر حاصل می شود:

$$[f_G]^B = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ T_1 + T_2 + T_3 + T_4 \end{bmatrix}$$

$$(1\Delta - \Upsilon)$$

مقدار نیروی اعمال شده توسط اتصال کلی در نقطه ی D است. همچنین بردار $[f_G]^B$ بیانگر نیروی وزن چهارپره در دستگاه مختصات بدنی است که از رابطه زیر حاصل می شود:

$$[f_G]^B = [C]^{BL} [f_G]^L \qquad (19-7)$$

در رابطه $\Upsilon-18$ ، ماتریس انتقال از دستگاه مختصات تراز محلی (L) به دستگاه مختصات بدنی است. با جایگذاری روابط $\Upsilon-18$ ، $\Upsilon-18$ ، $\Upsilon-18$ و $\Upsilon-18$ عبارت زیر برای نیروی تکیهگاهی حاصل میشود.

$$[f_D]^B = -[f_G]^B - [f_T]^B + m_{tot} \left\{ 2 \left[\Omega^{BI} \right]^B \left[\Omega^{BI} \right]^B [s_{cd}]^B + \left[\frac{d\Omega^{BI}}{dt} \right]^B [s_{cd}]^B \right\}$$
 (1Y-Y)

سپس از حاصل ضرب نیروی تکیهگاه مدل شده در معادله ۳-۱۷ در بردار محل اثر آن، گشتاور ایجاد شده توسط نیروی اتصال کلی به صورت معادله زیر حاصل می شود:

$$[m_d]^B = [s_{DC}]^B \left(-[f_G]^B - [f_T]^B m_{tot} \left\{ 2 \left[\Omega^{BI} \right]^B \left[\Omega^{BI} \right]^B [s_{cd}]^B \right\} \right)$$
 (1A-T)

در رابطه - ۱۸ بردار $[s_{DC}]^B$ بیانگر فاصله ی نقطه ی D از مرکز ثقل چهارپره $[h_{cg})$ است که به صورت زیر بیان می شود:

$$\begin{bmatrix} s_{DC} \end{bmatrix}^B = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ h_{cg} \end{bmatrix} \tag{19-7}$$

درنتیجه با جمع گشتاورهای ناشی از نیروهای آیرودینامیک پرهها از معادله ۲-۱۰ و گشتاور ناشی از نیروی تکیهگاه از معادله ۲-۱۸، گشتاور خارجی کلی اعمالی به چهارپره به صورت معادله زیر حاصل میشود:

$$[m_B]^B = [m_A]^B + [m_D]^B \tag{Y \circ -Y}$$

۵-۳ استخراج معادله نهایی دینامیک دورانی

در این بخش، گشتاورهای خارجی چهارپره و تکانه زاویهای کلی پرهها در معادله دیفرانسیل اویلر جایگذاری شده و شکل نهایی معادله دیفرانسیل استند چهارپره حاصل می شود. با جایگذاری مقدار گشتاورهای اعمالی به چهارپره از معادله $^-$ در معادله $^-$ رابطه موردنیاز برای مدلسازی دینامیک دورانی استند بهصورت معادله زیر حاصل می شود:

$$\left[\frac{d\omega^{BI}}{dt}\right]^{B} = \left(\left[J\right]^{B}\right)^{-1} \left(-\left[\Omega^{BI}\right] \times \left(\left[J\right]^{B} \left[\omega^{BI}\right]^{B} + \left[I_{R}\right]^{B}\right) + \left[m_{A}\right]^{B} + \left[s_{DC}\right]^{B} \left(-\left[G\right]^{B} - \left[T\right]^{B} + \left[m_{A}\right]^{B} \left[s_{cd}\right]^{B} \left[s_{cd}\right]^{B} + \left[\frac{d\Omega^{BI}}{dt}\right]^{B} \left[s_{cd}\right]^{B}\right)\right) \right)$$

$$m_{tot} \left\{2\left[\Omega^{BI}\right]^{B} \left[\Omega^{BI}\right]^{B} \left[s_{cd}\right]^{B} + \left[\frac{d\Omega^{BI}}{dt}\right]^{B} \left[s_{cd}\right]^{B}\right\}\right) \right)$$

$$(Y - Y)$$

در رابطه $\left[\frac{d\omega^{BI}}{dt}\right]^B$ بیانگر ماتریس پادمتقارن بردار مشتق سرعت زاویه ای بدنی $\left[\frac{d\Omega^{BI}}{dt}\right]^B$ بیانگر ماتریس پادمتقارن بردار مشتق سرعت زاویه بدنی است. جمله آخر در معادله فوق را میتوان به صورت زیر بازنویسی کرد:

$$m_{tot} \left[s_{DC} \right]^R \left[\frac{d\Omega^{BI}}{dt} \right]^B \left[s_{CD} \right]^R = m_{tot} \left[s_{DC} \right]^R \left[\dot{\omega}^{BI} \right]^B \tag{YY-Y}$$

با جایگذاری معادله ۲۲-۳ در معادله ۲۱-۳ و ساده سازی بردار سرعت زاویه ای پرنده به صورت زیر حاصل می شود:

$$\begin{bmatrix} \frac{d\omega^{BI}}{dt} \end{bmatrix}^{B} = A^{-1}b$$

$$A = I - m_{tot} \left([J]^{B} \right)^{-1} [s_{DC}]^{B} [s_{DC}]^{B}$$

$$b = \left([J]^{B} \right)^{-1} \left(- \left[\Omega^{BI} \right] \times \left([J]^{B} \left[\omega^{BI} \right]^{B} + [I_{R}]^{B} \right) + \left(\Upsilon \Psi - \Psi \right)$$

$$[m_{A}]^{B} + [s_{DC}]^{B} \left(- [G]^{B} - [T]^{B} + \left(\frac{d\Omega^{BI}}{dt} \right)^{B} [s_{cd}]^{B} \right) \right)$$

$$m_{tot} \left\{ 2 \left[\Omega^{BI} \right]^{B} \left[\Omega^{BI} \right]^{B} [s_{cd}]^{B} + \left[\frac{d\Omega^{BI}}{dt} \right]^{B} [s_{cd}]^{B} \right\} \right) \right)$$

با جایگذاری معادلات بدست آمده در معادله ۳-۲۳ مؤلفههای بردار مشتق سرعت زاویهای چهارپره به صورت زیر حاصل می شود:

$$\dot{p} = \frac{h_{cg}gm_{dot}\cos(\theta)\sin(\phi) + (J_{22} - J_{33} + 2m_{tot}h_{ch}^2)qr}{m_{tot}h_{cg}^2 + J_{11}} + \frac{bd_{cg}(\omega_2^2 - \omega_4^2) + qJ_R(\omega_1 - \omega_2 + \omega_3 - \omega_4)}{m_{tot}h_{cg}^2 + J_{11}}$$
(۲۴-۳)

$$\begin{split} \dot{q} = & \frac{h_{cg}gm_{dot}\sin(\theta) + (J_{33} - J_{11} + 2m_{tot}h_{ch}^2)\,pr}{m_{tot}h_{cg}^2 + J_{11}} \\ & + \frac{bd_{cg}\left(\omega_1^2 - \omega_3^2\right) - pJ_R(\omega_1 - \omega_2 + \omega_3 - \omega_4)}{m_{tot}h_{cg}^2 + J_{11}} \end{split} \tag{$\Upsilon\Delta$-Υ}$$

$$\dot{r} = \frac{pq(J_{11} - J_{22}) + d(\omega_1^2 - \omega_2^2 + \omega_3^2 - \omega_4^2)}{J_{33}} \tag{75-7}$$

به منظور انتشار وضعیت دورانی چهارپره، از روش انتشار اویلر استفاده می شود. در این صورت [۹] :

$$\dot{\phi} = p + q\sin(\phi)\cos(\theta) + r\cos(\phi)\tan(\theta)$$
$$\dot{\theta} = q\cos(\phi) - r\sin(\phi)$$
$$\dot{\psi} = (q\sin(phi)) + r\cos(\phi))\sec(\theta)$$

۳-۶ استخراج فرم فضای حالت

به منظور استخراج فرم فضای حالت، متغیرهای حالت استند سه درجه آزادی چهارپره ب صورت زیر تعریف می شود:

$$\begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \\ x_4 \\ x_5 \\ x_6 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \phi \\ \theta \\ \psi \\ p \\ q \\ r \end{bmatrix}$$

$$(YY-Y')$$

معادلات ارائه شده به فرم زیر برای فضای حالت بازنویسی شدند:

$$\dot{x}_1 = x_4 + x_5 \sin(x_1) \tan(x_2) + x_6 \cos(x_1) \tan(x_2) \tag{YA-Y}$$

$$\dot{x}_2 = x_5 \cos(x_1) - x_6 \sin(x_1) \tag{19-7}$$

$$\dot{x}_3 = (x_5 \sin(x_1) + x_6 \cos(x_1)) \sec(x_2)$$
 (Y°-Y)

$$\dot{x}_4 = A_1 \cos(x_2) \sin(x_1) + A_2 x_5 x_6 + A_3 \left(\omega_2^2 - \omega_4^2\right) + A_4 x_5 \left(\omega_1 - \omega_2 + \omega_3 - \omega_4\right)$$
 (TI-T)

$$\dot{x}_5 = B_1 \sin(x_2) + B_2 x_4 x_6 + B_3 \left(\omega_1^2 - \omega_3^2\right) + B_4 x_4 \left(\omega_1 - \omega_2 + \omega_3 - \omega_4\right) \tag{TY-T}$$

$$\dot{x}_6 = C_1 x_4 x_5 + C_2 \left(\omega_1^2 - \omega_2^2 + \omega_3^2 - \omega_4^2\right) \tag{TT-T}$$

ثابتهای معادلات بالا به صورت زیر تعریف میشوند:

$$A_{1} = \frac{h_{cg}gm_{tot}}{m_{tot}h_{cg}^{2} + J_{11}} \qquad A_{2} = \frac{2m_{tot}h_{cg}^{2} + J_{22} - J_{33}}{m_{tot}h_{cg}^{2} + J_{11}} \qquad A_{3} = \frac{d_{cg}}{m_{tot}h_{cg}^{2} + J_{11}} \qquad A_{4} = \frac{J_{R}}{m_{tot}h_{cg}^{2} + J_{11}}$$

$$B_{1} = \frac{h_{cg}gm_{tot}}{m_{tot}h_{cg}^{2} + J_{22}} \qquad B_{2} = \frac{-2m_{tot}h_{cg}^{2} - J_{11} + J_{33}}{m_{tot}h_{cg}^{2} + J_{22}} \qquad B_{3} = \frac{d_{cg}}{m_{tot}h_{cg}^{2} + J_{22}} \qquad B_{4} = \frac{-J_{R}}{m_{tot}h_{cg}^{2} + J_{22}}$$

$$C_1 = \frac{J_{11} - J_{22}}{J_{33}} \quad C_2 = \frac{d}{J_{33}}$$

به منظور شبیه سازی ، پارامترهای استند به صورت جدول ۲-۱ درنظر گرفته شده است که مقدار پارامترهای استند آزمایشگاه است.

جدول ۳-۱: پارامترهای شبیهسازی استند چهارپره[۵]

مقدار پارامتر استند چهارپره	واحد	پارامتر
0.02	m	h_{cg}
0.638	kg	m_{tot}
0.02839	$kg.m^2$	J_{11}
0.03066	$kg.m^2$	J_{22}
0.0439	$kg.m^2$	J_{33}
3.13×10^{-5}	1	b
0.2	m	d_{cg}
3.2×10^{-6}	1	d

۳-۷ خطیسازی

با استفاده از فرم فضای حالت استخراج شده در بخش 8 در این قسمت خطی سازی انجام شده است. در قسمت 8 در این قسمت 8 ایم ورودی و چند خروج ای برای سرعت دورانی پرهها در RPM 2000 و حول نقطه نقطه صفر خطی سازی انجام شد. در قسمت بعد مسئله به صورت یک ورودی و یک خروجی و حول نقطه صفر خطی سازی انجام شد. در این قسمت برای فازهای مختلف ورودی و یک خروجی در نظر گرفته شده است و برای فازهای رول، پیچ و یاو مسئله حل شده است سپس از مجموع خروجی های بدست آمده خروجی کلی یعنی سرعت دورانی پرهها بدست آمده است.

 $^{^{1}}MIMO$

 $^{^2}$ SISO

۳-۷-۳ خطیسازی به فرم چند ورودی چند خروجی

در این قسمت با توجه به فضای حالت بدست آمده، چهارپره حول نقطه کار خطیسازی میشود.

$$a = \begin{bmatrix} x_4 + x_5 \sin(x_1) \tan(x_2) + x_6 \cos(x_1) \tan(x_2) \\ x_5 \cos(x_1) - x_6 \sin(x_1) \\ (x_5 \sin(x_1) + x_6 \cos(x_1)) \sec(x_2) \\ A_1 \cos(x_2) \sin(x_1) + A_2 x_5 x_6 + A_3 (\omega_2^2 - \omega_4^2) + A_4 x_5 (\omega_1 - \omega_2 + \omega_3 - \omega_4) \\ B_1 \sin(x_2) + B_2 x_4 x_6 + B_3 (\omega_1^2 - \omega_3^2) + B_4 x_4 (\omega_1 - \omega_2 + \omega_3 - \omega_4) \\ C_1 x_4 x_5 + C_2 (\omega_1^2 - \omega_2^2 + \omega_3^2 - \omega_4^2) \end{bmatrix}$$

$$\vec{x} = \begin{bmatrix} \phi & \theta & \psi & p & q & r \end{bmatrix}^T$$
 (٣٤-٣)

$$\vec{\omega} = \begin{bmatrix} \omega_1 & \omega_2 & \omega_3 & \omega_4 \end{bmatrix}^T$$
 (٣۵-٣)

برای خطی سازی از بسط تیلور استفاده شدهاست.

$$\delta \dot{\vec{x}} = \frac{\partial \vec{a}}{\partial \vec{x}} \delta \vec{x} + \frac{\partial \vec{a}}{\partial \vec{\omega}} \delta \vec{\omega} \tag{79-7}$$

$$\dot{\vec{x}} = \begin{bmatrix} \delta \dot{x}_1 & \delta \dot{x}_2 & \delta \dot{x}_3 & \delta \dot{x}_4 & \delta \dot{x}_5 & \delta \dot{x}_6 \end{bmatrix}^T$$
 (TV-T)

$$A = \frac{\partial \vec{a}}{\partial \vec{x}} = \begin{bmatrix} \frac{\partial a_1}{\partial x_1} & \frac{\partial a_1}{\partial x_2} & \frac{\partial a_1}{\partial x_3} & \frac{\partial a_1}{\partial x_4} & \frac{\partial a_1}{\partial x_5} & \frac{\partial a_1}{\partial x_6} \\ \frac{\partial a_2}{\partial x_1} & \frac{\partial a_2}{\partial x_2} & \frac{\partial a_2}{\partial x_3} & \frac{\partial a_2}{\partial x_4} & \frac{\partial a_2}{\partial x_5} & \frac{\partial a_2}{\partial x_6} \\ \frac{\partial a_3}{\partial x_1} & \frac{\partial a_3}{\partial x_2} & \frac{\partial a_3}{\partial x_3} & \frac{\partial a_3}{\partial x_4} & \frac{\partial a_3}{\partial x_5} & \frac{\partial a_3}{\partial x_6} \\ \frac{\partial a_4}{\partial x_1} & \frac{\partial a_4}{\partial x_2} & \frac{\partial a_4}{\partial x_3} & \frac{\partial a_4}{\partial x_4} & \frac{\partial a_4}{\partial x_5} & \frac{\partial a_4}{\partial x_6} \\ \frac{\partial a_5}{\partial x_1} & \frac{\partial a_5}{\partial x_2} & \frac{\partial a_5}{\partial x_3} & \frac{\partial a_5}{\partial x_4} & \frac{\partial a_5}{\partial x_5} & \frac{\partial a_5}{\partial x_6} \\ \frac{\partial a_6}{\partial x_1} & \frac{\partial a_6}{\partial x_2} & \frac{\partial a_6}{\partial x_3} & \frac{\partial a_6}{\partial x_4} & \frac{\partial a_6}{\partial x_5} & \frac{\partial a_6}{\partial x_6} \\ \frac{\partial a_6}{\partial x_1} & \frac{\partial a_6}{\partial x_2} & \frac{\partial a_6}{\partial x_3} & \frac{\partial a_6}{\partial x_4} & \frac{\partial a_6}{\partial x_5} & \frac{\partial a_6}{\partial x_6} \end{bmatrix}$$

$$(\text{YA-Y})$$

$$B = \frac{\partial \vec{a}}{\partial \vec{\omega}} = \begin{bmatrix} \frac{\partial a_1}{\partial \omega_1} & \frac{\partial a_1}{\partial \omega_2} & \frac{\partial a_1}{\partial \omega_3} & \frac{\partial a_1}{\partial \omega_4} \\ \frac{\partial a_2}{\partial \omega_1} & \frac{\partial a_2}{\partial \omega_2} & \frac{\partial a_2}{\partial \omega_3} & \frac{\partial a_2}{\partial \omega_4} \\ \frac{\partial a_3}{\partial \omega_1} & \frac{\partial a_3}{\partial \omega_2} & \frac{\partial a_3}{\partial \omega_3} & \frac{\partial a_3}{\partial \omega_4} \\ \frac{\partial a_4}{\partial \omega_1} & \frac{\partial a_4}{\partial \omega_2} & \frac{\partial a_4}{\partial \omega_3} & \frac{\partial a_4}{\partial \omega_4} \\ \frac{\partial a_5}{\partial \omega_1} & \frac{\partial a_5}{\partial \omega_2} & \frac{\partial a_5}{\partial \omega_3} & \frac{\partial a_5}{\partial \omega_4} \\ \frac{\partial a_6}{\partial \omega_1} & \frac{\partial a_6}{\partial \omega_2} & \frac{\partial a_6}{\partial \omega_3} & \frac{\partial a_6}{\partial \omega_4} \end{bmatrix}$$

$$(\Upsilon \P - \Upsilon)$$

به علت حجم بالای معادلات رابطه خطیسازده شده چهارپرده در گزایش آورده نشدهاست اما در شبیه سازی به طور کامل لحاظ شدهاست.

۲-۷-۳ خطیسازی به فرم یک ورودی یک خروجی

در این قسمت با توجه به فضای حالت بدست آمده، چهارپره حول نقطه کار خطیسازی میشود.

$$a = \begin{bmatrix} x_4 + x_5 \sin(x_1) \tan(x_2) + x_6 \cos(x_1) \tan(x_2) \\ x_5 \cos(x_1) - x_6 \sin(x_1) \\ (x_5 \sin(x_1) + x_6 \cos(x_1)) \sec(x_2) \\ A_1 \cos(x_2) \sin(x_1) + A_2 x_5 x_6 + A_3 (\omega_2^2 - \omega_4^2) + A_4 x_5 (\omega_1 - \omega_2 + \omega_3 - \omega_4) \\ B_1 \sin(x_2) + B_2 x_4 x_6 + B_3 (\omega_1^2 - \omega_3^2) + B_4 x_4 (\omega_1 - \omega_2 + \omega_3 - \omega_4) \\ C_1 x_4 x_5 + C_2 (\omega_1^2 - \omega_2^2 + \omega_3^2 - \omega_4^2) \end{bmatrix}$$

در این قسمت برای ساده سازی ورودی مسئله را از سرعت رورانی به نیروهای تاثیرگذار در مودهای رول، پیچ و یاو تغیر داده شده است. این کار باعث می شود که مسئله از چند ورودی و چند خروجی به سه مسئله یک ورودی و یک خروجی تبدیل می شود. نیروها به فرم رابطه - 7 تعریف می شوند.

$$u_1 = \omega_2^2 - \omega_4^2$$
, $u_2 = \omega_1^2 - \omega_3^2$, $u_3 = \omega_1^2 - \omega_2^2 + \omega_3^2 - \omega_4^2$ (*\delta \cdot \tau')

با توجه به اینکه سه نیرو در نظر گرفته شده و مسئله نیاز به چهار خروجی دارد یک نیرو دیگر نیز در نظر گرفته می شود که به فرم رابطه ۲-۴۱ است و مقدار آن به صورت ثابت و برابر با سرعت دورانی تمام پرهها در دورنامی بعنی RPM 2000 در نظر گرفته شده است.

$$u_4 = \omega_1^2 + \omega_2^2 + \omega_3^2 + \omega_4^2 \tag{(Y1-Y)}$$

در ادامه روابط $\mathbf{r} - \mathbf{r}$ و $\mathbf{r} - \mathbf{r}$ را در فضای حالت سیستم جایگزین میکنیم و برای سادگی قسمتهای $(\omega_1 - \omega_2 + \omega_3 - \omega_4)$ از معادلات حذف شدند.

فضاى حالت جديد:

$$a = \begin{bmatrix} x_4 + x_5 \sin(x_1) \tan(x_2) + x_6 \cos(x_1) \tan(x_2) \\ x_5 \cos(x_1) - x_6 \sin(x_1) \\ (x_5 \sin(x_1) + x_6 \cos(x_1)) \sec(x_2) \\ A_1 \cos(x_2) \sin(x_1) + A_2 x_5 x_6 + A_3 u_1 \\ B_1 \sin(x_2) + B_2 x_4 x_6 + B_3 u_2 \\ C_1 x_4 x_5 + C_2 u_3 \end{bmatrix}$$

$$(YY-Y)$$

$$\vec{x} = \begin{bmatrix} \phi & \theta & \psi & p & q & r \end{bmatrix}^T$$
 (4T-T)

$$\vec{u} = \begin{bmatrix} u_1 & u_2 & u_3 & u_4 \end{bmatrix}^T$$
 (44-47)

برای خطی سازی از بسط تیلور استفاده شدهاست.

$$\delta \dot{\vec{x}} = \frac{\partial \vec{a}}{\partial \vec{x}} \delta \vec{x} + \frac{\partial \vec{a}}{\partial \vec{u}} \delta \vec{u} \tag{4.4}$$

$$\dot{\vec{x}} = \begin{bmatrix} \delta \dot{x}_1 & \delta \dot{x}_2 & \delta \dot{x}_3 & \delta \dot{x}_4 & \delta \dot{x}_5 & \delta \dot{x}_6 \end{bmatrix}^T$$
 (49-47)

$$A = \frac{\partial \vec{a}}{\partial \vec{x}} = \begin{bmatrix} \frac{\partial a_1}{\partial x_1} & \frac{\partial a_1}{\partial x_2} & \frac{\partial a_1}{\partial x_3} & \frac{\partial a_1}{\partial x_4} & \frac{\partial a_1}{\partial x_5} & \frac{\partial a_1}{\partial x_6} \\ \frac{\partial a_2}{\partial x_1} & \frac{\partial a_2}{\partial x_2} & \frac{\partial a_2}{\partial x_3} & \frac{\partial a_2}{\partial x_4} & \frac{\partial a_2}{\partial x_5} & \frac{\partial a_2}{\partial x_6} \\ \frac{\partial a_3}{\partial x_1} & \frac{\partial a_3}{\partial x_2} & \frac{\partial a_3}{\partial x_3} & \frac{\partial a_3}{\partial x_4} & \frac{\partial a_3}{\partial x_5} & \frac{\partial a_3}{\partial x_6} \\ \frac{\partial a_4}{\partial x_1} & \frac{\partial a_4}{\partial x_2} & \frac{\partial a_4}{\partial x_3} & \frac{\partial a_4}{\partial x_4} & \frac{\partial a_4}{\partial x_5} & \frac{\partial a_5}{\partial x_6} \\ \frac{\partial a_5}{\partial x_1} & \frac{\partial a_5}{\partial x_2} & \frac{\partial a_5}{\partial x_3} & \frac{\partial a_5}{\partial x_4} & \frac{\partial a_5}{\partial x_5} & \frac{\partial a_5}{\partial x_6} \\ \frac{\partial a_6}{\partial x_1} & \frac{\partial a_6}{\partial x_2} & \frac{\partial a_6}{\partial x_3} & \frac{\partial a_6}{\partial x_4} & \frac{\partial a_6}{\partial x_5} & \frac{\partial a_6}{\partial x_6} \\ \frac{\partial a_6}{\partial x_1} & \frac{\partial a_6}{\partial x_2} & \frac{\partial a_6}{\partial x_3} & \frac{\partial a_6}{\partial x_4} & \frac{\partial a_6}{\partial x_5} & \frac{\partial a_6}{\partial x_6} \\ \frac{\partial a_6}{\partial x_1} & \frac{\partial a_6}{\partial x_2} & \frac{\partial a_6}{\partial x_3} & \frac{\partial a_6}{\partial x_4} & \frac{\partial a_6}{\partial x_5} & \frac{\partial a_6}{\partial x_6} \\ \frac{\partial a_6}{\partial x_1} & \frac{\partial a_6}{\partial x_2} & \frac{\partial a_6}{\partial x_3} & \frac{\partial a_6}{\partial x_4} & \frac{\partial a_6}{\partial x_5} & \frac{\partial a_6}{\partial x_6} \\ \frac{\partial a_6}{\partial x_1} & \frac{\partial a_6}{\partial x_2} & \frac{\partial a_6}{\partial x_3} & \frac{\partial a_6}{\partial x_4} & \frac{\partial a_6}{\partial x_5} & \frac{\partial a_6}{\partial x_6} \\ \frac{\partial a_6}{\partial x_1} & \frac{\partial a_6}{\partial x_2} & \frac{\partial a_6}{\partial x_3} & \frac{\partial a_6}{\partial x_4} & \frac{\partial a_6}{\partial x_5} & \frac{\partial a_6}{\partial x_6} \\ \frac{\partial a_6}{\partial x_1} & \frac{\partial a_6}{\partial x_2} & \frac{\partial a_6}{\partial x_3} & \frac{\partial a_6}{\partial x_4} & \frac{\partial a_6}{\partial x_5} & \frac{\partial a_6}{\partial x_6} \\ \frac{\partial a_6}{\partial x_1} & \frac{\partial a_6}{\partial x_2} & \frac{\partial a_6}{\partial x_3} & \frac{\partial a_6}{\partial x_4} & \frac{\partial a_6}{\partial x_5} & \frac{\partial a_6}{\partial x_6} \\ \frac{\partial a_6}{\partial x_1} & \frac{\partial a_6}{\partial x_2} & \frac{\partial a_6}{\partial x_3} & \frac{\partial a_6}{\partial x_4} & \frac{\partial a_6}{\partial x_5} & \frac{\partial a_6}{\partial x_6} \\ \frac{\partial a_6}{\partial x_1} & \frac{\partial a_6}{\partial x_2} & \frac{\partial a_6}{\partial x_3} & \frac{\partial a_6}{\partial x_4} & \frac{\partial a_6}{\partial x_5} & \frac{\partial a_6}{\partial x_6} \\ \frac{\partial a_6}{\partial x_1} & \frac{\partial a_6}{\partial x_2} & \frac{\partial a_6}{\partial x_3} & \frac{\partial a_6}{\partial x_4} & \frac{\partial a_6}{\partial x_5} & \frac{\partial a_6}{\partial x_5} \\ \frac{\partial a_6}{\partial x_1} & \frac{\partial a_6}{\partial x_2} & \frac{\partial a_6}{\partial x_3} & \frac{\partial a_6}{\partial x_4} & \frac{\partial a_6}{\partial x_5} & \frac{\partial a_6}{\partial x_5} \\ \frac{\partial a_6}{\partial x_1} & \frac{\partial a_6}{\partial x_2} & \frac{\partial a_6}{\partial x_3} & \frac{\partial a_6}{\partial x_4} & \frac{\partial a_6}{\partial x_5} & \frac{\partial a_6}{\partial x_5} \\ \frac{\partial a_6}{\partial x_1} & \frac{\partial a_6}{\partial x_2} & \frac{\partial a_6}{\partial x_3} & \frac{\partial a_6}{\partial x_5} & \frac{$$

$$B = \frac{\partial \vec{a}}{\partial \vec{u}} = \begin{bmatrix} \frac{\partial a_1}{\partial u_1} & \frac{\partial a_1}{\partial u_2} & \frac{\partial a_1}{\partial u_3} & \frac{\partial a_1}{\partial u_4} \\ \frac{\partial a_2}{\partial u_1} & \frac{\partial a_2}{\partial u_2} & \frac{\partial a_2}{\partial u_3} & \frac{\partial a_2}{\partial u_4} \\ \frac{\partial a_3}{\partial u_1} & \frac{\partial a_3}{\partial u_2} & \frac{\partial a_3}{\partial u_3} & \frac{\partial a_3}{\partial u_4} \\ \frac{\partial a_4}{\partial u_1} & \frac{\partial a_4}{\partial u_2} & \frac{\partial a_4}{\partial u_3} & \frac{\partial a_4}{\partial u_4} \\ \frac{\partial a_5}{\partial u_1} & \frac{\partial a_5}{\partial u_2} & \frac{\partial a_5}{\partial u_3} & \frac{\partial a_5}{\partial u_4} \\ \frac{\partial a_6}{\partial u_1} & \frac{\partial a_6}{\partial u_2} & \frac{\partial a_6}{\partial u_3} & \frac{\partial a_6}{\partial u_4} \end{bmatrix}$$

$$($A-Y$)$$

روابط بالا به فرم یک سیستم یک ورودی و یک خروجی نوشته شده است.

مود رول

$$A_{roll} = \begin{bmatrix} \frac{\partial a_1}{\partial x_1} & \frac{\partial a_1}{\partial x_4} \\ \frac{\partial a_4}{\partial x_1} & \frac{\partial a_4}{\partial x_4} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 & 1 \\ A_1 \cos(x_1) & 0 \end{bmatrix}$$
(*9-*)

$$B_{roll} = \begin{bmatrix} \frac{\partial a_1}{\partial u_1} \\ \frac{\partial a_4}{\partial u_1} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ A_3 \end{bmatrix}$$
 (\$\Delta \cdot -\mathbf{Y}\$)

مود پيچ

$$A_{pitch} = \begin{bmatrix} \frac{\partial a_2}{\partial x_2} & \frac{\partial a_2}{\partial x_5} \\ \frac{\partial a_5}{\partial x_2} & \frac{\partial a_5}{\partial x_5} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 & 1 \\ B_1 \cos(x_1) & 0 \end{bmatrix}$$

$$(\Delta 1 - \Upsilon)$$

$$B_{pitch} = \begin{bmatrix} \frac{\partial a_2}{\partial u_2} \\ \frac{\partial a_5}{\partial u_2} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ B_3 \end{bmatrix}$$
 ($\Delta Y - Y'$)

مود ياو

$$A_{yaw} = \begin{bmatrix} \frac{\partial a_3}{\partial x_3} & \frac{\partial a_3}{\partial x_6} \\ \frac{\partial a_6}{\partial x_2} & \frac{\partial a_6}{\partial x_6} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 & 1 \\ 0 & 0 \end{bmatrix}$$

$$(\Delta \Upsilon - \Upsilon)$$

$$B_{yaw} = egin{bmatrix} rac{\partial a_3}{\partial u_3} \\ rac{\partial a_6}{\partial u_3} \end{bmatrix} = egin{bmatrix} 0 \\ C_2 \end{bmatrix}$$
 (54-4)

استخراج سرعت دورانی پرهها از نیروها

چهارمعادله و چهارمجهول:

$$\begin{split} u_1 &= \omega_2^2 - \omega_4^2 \\ u_2 &= \omega_1^2 - \omega_3^2 \\ u_3 &= \omega_1^2 - \omega_2^2 + \omega_3^2 - \omega_4^2 \\ u_4 &= \omega_1^2 + \omega_2^2 + \omega_3^2 + \omega_4^2 \end{split} \tag{$\Delta \Delta - \Upsilon$}$$

جواب معادلات ۳-۵۵ به فرم رابطه ۳-۵۶ بدست میآید.

$$\omega_{1} = \sqrt{\frac{u_{4} + u_{3} + 2u_{2}}{4}}$$

$$\omega_{2} = \sqrt{\frac{u_{4} - u_{3} + 2u_{2}}{4}}$$

$$\omega_{3} = \sqrt{\frac{u_{4} + u_{3} + 2u_{2}}{4}}$$

$$\omega_{4} = \sqrt{\frac{u_{4} - u_{3} - 2u_{2}}{4}}$$

$$(\Delta 9-\Upsilon)$$

۳-۸ نتیجهگیری

در این پروژه روش بازی دیفراسیلی بررسی شد و برای یک استند آزمایشگاهی پیادهسازی شد. در آخر این روش با روش معروف LQR نیز مقایسه شد. با توجه به گسترش شاخه تئوری بازی و نیازمندی زیاد به چهارپره در آینده میتوان به این روش امیدوار بود و کاربردهای بیشتری از آن را در آینده دید.

مراجع

- [1] iranlabexpo. 3dof quadcopter, 2021. [Online; accessed June 8, 2021], Available at https://iranlabexpo.ir/product/28033.
- [2] dreamstime. boeing ch chinook, 2021. [Online; accessed June 8, 2021], Available at https://cutt.ly/onRvD7x.
- [3] wired. the physics of drones, 2021. [Online; accessed June 8, 2021], Available at https://www.wired.com/2017/05/the-physics-of-drones/.
- [4] P. Abeshtan. Attitude control of a 3dof quadrotor stand using intelligent backstepping approach. *MSc Thesis* (*PhD Thesis*), 2016.
- [5] E. Norian. Design of status control loops of a laboratory quadcopter mechanism and its pulverizer built-in using the automatic tool code generation. *MSc Thesis* (*PhD Thesis*), 2014.
- [6] T. Lee, M. Leok, and N. H. McClamroch. Geometric tracking control of a quadrotor uav on se(3). In 49th IEEE Conference on Decision and Control (CDC), pages 5420–5425, 2010.
- [7] nobelprize.org. Jean tirole, 2021. [Online; accessed October 17, 2021], Available at https://www.nobelprize.org/prizes/economic-sciences/2014/tirole/facts/.
- [8] J. Engwerda. Linear quadratic differential games: An overview. Advances in Dynamic Games and their Applications, 10:37–71, 03 2009.
- [9] P. Zipfel. Modeling and Simulation of Aerospace Vehicle Dynamics. AIAA education series. American Institute of Aeronautics and Astronautics, 2000.

مراجع

[10] A. Sharifi. Real-time design and implementation of a quadcopter automatic landing algorithm taking into account the ground effect. $MSc\ Thesis\ (PhD\ Thesis)$, 2010.



Sharif University of Technology Department of Aerospace Engineering

Optimal Control I Project

LQDG Controler for 3DOF Quadcopter Stand

By:

Ali BaniAsad

Supervisor:

Dr. Nobahari

August 2021